

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

W sprawie T-159/13 żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55), a w sprawie T-372/14 żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 14 marca 2014 r. dotyczącej utrzymania w mocy podjętych wobec skarżącej środków ograniczających.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) HK Intertrade Co. Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2015 r. – Sarafraz/Rada

(Sprawa T-273/13) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia wjazdu na terytorium Unii i przejazdu przez nie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Błąd w ocenie — Ne bis in idem — Wolność wypowiedzi — Wolność mediów — Wolność wyboru zawodu — Swobodny przepływ — Prawo własności)

(2016/C 027/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Sarafraz (Teheran, Iran) (przedstawiciele: początkowo adwokat T. Walter, następnie adwokaci J. M. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. L. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i Á. de Elera-San Miguel Hurtado, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Stiftung Organisation Justice for Iran (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat G. Pulles, następnie adwokat R. Marx)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2013/124/WPZiB z dnia 11 marca 2013 r. zmieniającej decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 68, s. 57); po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 206/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 68, s. 9); po trzecie, decyzji Rady 2014/205/WPZiB z dnia 10 kwietnia 2014 r. zmieniającej decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 109, s. 25); po czwarte, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 371/2014 z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 109, s. 9); po piąte, decyzji Rady (WPZiB) 2015/555 z dnia 7 kwietnia 2015 r. zmieniającej decyzję Rady 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 92, p. 91); oraz po szóste, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/548 z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 92, s. 1), w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mohammad Sarafraz pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Stiftung Organisation Justice for Iran pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2015 r. – Emadi/Rada

(Sprawa T-274/13) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia wjazdu na terytorium Unii i przejazdu przez nie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Błąd w ocenie — Ne bis in idem — Wolność wypowiedzi — Wolność mediów — Wolność wyboru zawodu — Swobodny przepływ — Prawo własności)

(2016/C 027/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hamid Reza Emadi (Teheran, Iran) (przedstawiciele: początkowo adwokat T. Walter, następnie adwokaci J. M. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. L. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i Á. de Elera-San Miguel Hurtado, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Stiftung Organisation Justice for Iran (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat G. Pulles, następnie adwokat R. Marx)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2013/124/WPZiB z dnia 11 marca 2013 r. zmieniającej decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 68, s. 57); po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 206/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 68, s. 9); po trzecie, decyzji Rady 2014/205/WPZiB z dnia 10 kwietnia 2014 r. zmieniającej decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 109, s. 25); oraz po czwarte, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 371/2014 z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 109, s. 9), w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.